

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Martia, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 29 Novembre 1885.

Suntem în ajunul zilei Sântului Apostol Andrei. Biserica română din Ungaria și Transilvania serbează mâne sârbătoare bisericească cu caracter local. Andrei a fost numele arhierelui celui mare, care rum-pend întunerecul unui secol și jumătate a reînnoit vechia noastră metropolă, dându-i earăș locul ce i se cuvine între bisericile creștine din patrie. Andrei a fost numele arhierelui, care o vieață întreagă a sacrificat pentru binele poporului român din statul Ungariei. De aceea e scumpă românului ortodocs această și de fericită memoriă și el o serbează du-chovnicesc.

Se cuvine deci să ne întorcem privirile spre măreața figură a fericitului Andrei baron de Șaguna, se cuvine nouă a sârbători memoria acestui bărbat, și să o sârbătorim în mod vrednic, se cuvine să ne revocăm în memoriă vieața lui. Și vom afla că întreaga lui vieață a fost luptă neîntreruptă, luptă fără oboseală pentru fericirea națiunii române, pentru fericirea bisericii ortodocse.

O vieață are fie-care om, și el este stăpân preste ea, o poate întrebuința după bunul seu plac.

Și vieața dispore ca o umbră înșelătoare, lăsând numai memoria pentru faptele împlinite și aceasta ca monument neperitoriu.

E fericit omul, care dăruit dela bunul Dumnezeu cu înțelepciune și pricepere, se scie folosi de împregiurările date spre a face bine neamului seu.

Sunt puțini acesti fericiti, și între ei este a se numera și arhierul, a cărui memorie o serbează mâne biserica ortodocsă.

Dotat dela buna natură cu eminente calități sufletesci și trupesci, Șaguna le-a sciut fructifica și s'a sciut folosi și de împregiurările date.

Timpul tace și trece. 12 ani ne despart dela anul în care a apus acest luceafăr al neamului nostru.

În proporție directă cu trecerea timpului creșce și splendoarea acestui luceafăr și stima generală creșce și ea în măsura, cu care evenimentele ca valuri furtunoase se rostogolesc asupra noastră, amenințându-ne cu cutropire.

Nu credem oportun a mai trage tocmai acuma în discucie cestiunea, dacă a fost corectă sau nu direcțiunea politică a românilor după înăugurarea dualismului, nu vom vorbi nici de bărbății politici, cari au moștenit testamentul politic al lui Șaguna, și cari cu o rară bărbăție l'au susținut 10 ani de zile

după moartea acestui bărbat, ca deodată să-l abandoneze, desavoând tot trecutul lor politic și judecata ageră a luceafărului nostru. nu vom cerca a demonstra încât împregiurările de ași difer de cele de acum 10 ani, nu vom căuta a arăta intrucât împregiurări locale și interese de clică pot produce scisiuni și certe cu totul nefolositoare, nu vom vorbi deci despre trecutul politic al lui Șaguna, ci ne vom mărgini numai a constata, că vieața lui ca o carte deschisă ne arată direcțiunea cea mai bună în luptele pentru existența noastră.

Principala îngrijire a lui Șaguna s'a concentrat asupra bisericii sale. Crearea unui stat preoțesc și învățătoresc în spiritul bisericii noastre, aceasta a fost principala preocupățiune a bărbatului, în memoria căruia sârbătorim noi. Crescere în spiritul bisericii noastre, ca ea să caracterizeze pre preoții și învățătorii nostri între toate împregiurările.

Această notă caracteristică în stăruințele lui Șaguna ne dă cele mai sigure dovești despre profun-ditatea, cu care a prevădit fericitul Șaguna desvol-tarea lucrurilor în biserica noastră.

Nu suntem destul de ortodocși și-a dîs Șaguna, ne trebuie creșcere mai bisericească, căci biserica este unica basă, pe care ne putem desvolta noi.

Suntem la încheierea ultimului pătrariu de secol al 19 și vedem că camenii sunt închiegați în secte religionare, cărora se supun în cele mai multe casuri vitale cestiuni naționale.

Esistă un fel de dualism la noi românii, și nu odată s'a pus cestiunea parității chiar la instituțiunile noastre culturale.

Avem slăbiciunea noi ortodocsii de din defăimarea bisericii noastre facem vîrtute națională, și aceasta o facem glorificând pre bărbății bisericii sorori, pe cari creșcerea lor bisericească i-a legat în o puternică falangă confesională. E notă caracteristică, care de un timp incoace aruncă umbră asupra creșcerei noastre bisericesci, e notă caracteristică această slăbiciune a noastră, și ea se manifestează tocmai la bărbății, cari pe timpul fericitului Șaguna erau fanatici în apărarea intereselor noastre bisericesci.

La aceasta parte slabă a creșcerei noastre bisericesci vor fi reflectând poate mai mulți dintre puținii puritani nefalsificați ai vederilor politice și confesionale ale fericitului Șaguna. Și ei vor fi reflectat la aceasta, vîdînd direcțiunea greșită de ași a vieții noastre publice, direcțiunea, care se susține cu măiestrie tocmai de cei mai competenți a se pronunța asupra lui Șaguna ca ortodocs și ca politic.

Avem o unică mîngăiere. Biografia lui Șaguna este tipărită și la o eventuală strîmtorare unica noastră armă sufletească va fi nefalsificata lui vieață. Cu această mîngăiere sârbătorim noi ziua Sântului Andrei.

Revista politică.

În dieta Ungariei se discută de present asupra proiectului de lege pentru prolongirea dela 3 la 5 ani a mandatului deputaților dietali.

Opozițiunea privesce în acest proiect de lege o garanță, pentru care se luptă guvernul, ca să-și asigure domnia încă pe 5 ani, fiind sigură, că pe lângă situația de ași a partidelor, poate face negnat tot ce voiesce.

Representanții opoziției vorbesc din acest punct de vedere. Cu toate aceste se pare, că mare nemulțămire nici lor nu le face acest proiect, de-oare-ce dacă nu mai mult, dar barēm atata folos va trage Ungaria din el, că vor mai scădea enormele spese electorale, cari pân'aci se repetau din trei în trei ani.

Guvernul crede, că prin măsura aceasta va putea răcori și iritația aceea corteșască, fără samên în lumea civilisată, care se manifestează la ori-ce alegere, — și care totdeuna cu capete sparte și falci sdrobite se sfîrșese.

Între vorbitorii „contra” proiectului este însemnat și Dl deputat Petru Truța din partida naționalităților.

În nrul trecut al jurnalului nostru am publicat răspunsul Dlui Brătianu la interpelarea deputatului Ionescu, în cestiunea politice externe, observate de guvernul României. Dăm ași și interpelarea Dlui Ionescu în cele următoare.

Dl Ionescu recunoașce că guvernul a urmat față cu mișcarea făcută în Rumelia o politică pe atât de corectă, pe cât și prudentă.

Se întrebă însă dacă aceeaș politică a urmat-o și după începerea resbelului.

Dsa declară de o greșală mare politică, cererea guvernului de a se dărîma cetățile de pe malul drept al Dunării.

Dl Ionescu dîce, că unirea Rumeliei cu Bulgaria nu trebuie să ne turbure și nu trebuie să ne temem de o Bulgarie mare, fie ea cât de mare, căci legături mari unesc poporul român cu cel bulgar, care a dat probe, că nu este instrumentul vre unei puteri și că lucrează din propria-i inițiativă.

Dsa cere ca guvernul să răspundă, care este atitudinea actuală a sa și dacă nu crede, că este in-

FOIȚA.

Leul dela Avrès

de

Alecsandru Dumas.

(Trad. de V. G.)

(Încheiere.)

Rēmăsei nemișcat, temându-me de vre-o surprisă și privind în toate părțile.

Auđii pe leul răcnind.

Se scoborî jos de pe ripă.

Răcni de două ori încă, depărtându-se tot pas de pas.

El își recăpătă forța.

Așteptai încă câteva minute, poate nu fură decât câteva secunde; căci în asemenea împregiurare este greu să mai măsuri timpul.

Apoi ne mai auđind nimic, me ridicai și visitai locul, unde animalul primise cele două lovituri de foc ale mele.

Capra cădută la pământ și aproape gătăind de teroare, se sbătea ca și când s'ar fi aflat în agonie.

Aflat pe teren, imi fû ușor d'a vedea cumcă leul fusese atins de cele două gloanțe și că gloanțele i traversară corpul întreg.

Se aflau două aruncături de sânge de fie-care parte.

Ori-ce vîntoriu scie, că un animal supoartă lovitura mai departe, pe când însă glonțul rămas în rană i causează vîrsare de sânge.

Me pusei a l' urmări; ceeace era ușor de făcut. Tot drumul pe care îl percurse era plin de sânge. Ramurile arborilor, prin mijlocul cărora trecuse erau frânte și pline de sânge.

După cum presupusei leul își recăpătă forța.

În acest moment vîdîi aparînd din înălțimea ripei frunțile lui Amida, Bilkassem și Amar Ben-Sarah. Ei s'apropiau cu precauțiune, nesciind dacă eram mort sau viu, ținîndu-se gata de a da foc.

Ei me zăriră la picioarele ripei, scoaseră strigăte de bucurie și veniră să se împrenne cu mine.

Ei voiră a începe la moment chiar urmărirea leului; cantitatea de sânge vîrsat i făcea a esagera gravitatea ranei.

Eu îi reținui.

După părerea mea leul fusese atins poate grav sau de moarte, dar inima nu-i era atinsă. Leul încă plin de forță; agonia sa teribilă.

Într'acestea opt sau deșce arabi de prin corturi ne ajunseră armați cu puscile lor.

Ei auđiră cele două lovituri ale mele și ei alergau ca și Amida, Bilkassem și Amar Ben-Sarah să afle ce s'a întemplat.

Ceeace s'a întemplat, atât pentru ei cât și pentru mine, era scris pe pământ.

Primul strigăt al lor fû „trebuie să l' urmărim.” Îi oprii observându-le că aleargă într'un pericol mare.

Dar zadarnic.

„Rēmăi aici dîseră ei și noi țî-l vom aduce mort.

Eu le spusei, că leul era viu, că după răcnet i-am putut judeca forța, ei voiră cu totdeadinsul a intra în pădure.

Îmi dădai ultima silință d'ai împedeca să mai înainteze; eram convins, că dacă am aștepta până în ziua următoare noi l'am găsi mort, pe când din contră dacă l' vom urmări în acest moment, ne am isbi la o sută de pași cu durerea și mânia lui; — fie-care scia ce ar resulta din această isbire.

Nici o observare nu fû luată în seamă în încăpăținarea lor. Vîdîndu-i așa de resoluți a urmări pe leu fără mine, me decisei a me duce și eu cu ei.

Dară luai numai dispozițiunile.

Încărcai carabina mea Devismes, care o luai eu; dădai lui Ben-Sarah carabina mea Lepage și lui Amida pușca mea a ducelui d'Aumale, — după carabina Devismes o prefer pe asta mai mult, — a ucis treispredece lei, — și în urmă intrai în pădure pe urma leului.

teresul țerei de a se interveni pentru împăcarea sârbilor cu bulgarii.

Alegerile în Anglia decurg în zilele aceste și judecând după semne, ele au să se sfârșască cu răsturnarea ministerului conservatoriu al Dlui Salisbury.

Până Mercuri s'a efeptuit alegerea în 635 de cercuri. Resultatul de până aci ni'l presentă următoarele cifre: 315 liberali, 247 conservatori și 73 parneliști.

Causa principală, care va face să cadă conservatorii, este frica de omnipotența viitoare a lui Parnel, care a înstrăinat pe cei mai mulți din tabăra conservatorilor, și i-a făcut să voteze pentru liberalii Dlui Gladstone, — astfel, că liberalii reies ași în cele mai multe locuri cu majoritate imosantă. În cazul cel mai bun, ei totuș nu pot conta decât la o majoritate absolută de cel mult 10 voturi, de oarece numărul parneliștilor poate să ajungă până aproape la 100 de mandate, și astfel aliați cu conservatorii în tot cazul va fi delicată poziția Dlui Gladstone.

Despre situațiunea în Spania publică „Figaro“ o epistolă de a lui Emilio Castelar. Fostul president al republicei spaniole se înțelege că e de firma convingere, că republica are să fie în curând restabilită. „În decursul domniei de 20 de ani a regelui Alfonso, — țice vechiul republican între altele, — am fost delegatul tuturor parlamentelor, și le-am spus-o sus și tare acelor, cari au creat restaurațiunea monarchică, că ea nici nu s'a întărit și nici pe base solide nu stă. La 7 August 1876 am dis cuvânt în cuvânt: „Restaurările nu sunt nici odată soluțiuni. Rentoarcerea Stuartilor în Anglia n'a fost o soluțiune, tocmai cum n'a fost nici ceea a Bourbonilor în Franca“. . . . Dacă așa dară eu n'am creșut nici la începutul restaurării în durata ei, cum să cred acum după moartea regelui Alfonso? Regina regentă n'are nici un razim nici chiar în familia ei proprie; nimic nu-i stă ei într'ajutoriu, decât o abstracție mare: legalitatea. Dar Castelar crede, că monarchia se poate foarte ușor răsturna tocmai, pe o cale legală, și se dechiară de nou foarte hotărît în contra ori ce fel de „*Pro-nunciamento*“, ba chiar în contra revoluției. El voiesce o republică conservativă și îi atribue lui Gambetta ca o mare greșală, că a dechiarat război preoțimeii.

Consiliul miniștrilor din Franca s'a ocupat zilele trecute cu cesțiunea creditelor pentru Tonking și cu lucrările comisiunii parlamentare; consiliul miniștrilor stăruiesce ca cesțiunea creditelor să se desbată cât se poate de curând în camera francesă. Cesțiunea Tonkingului și modul cum a fost ea discutată în comisiunea de trei-deci, a făcut rea impresiune asupra opiniunii publice din Franca. Deja distincțiunile generalului Briere de L'Isle au dat naștere unei osebiri de vederi între ministrul de resbel și de marină; cel din urmă va demisiona, și nu cu greutate a putut fi adus acolo să-și amâne demisionarea sa până la terminarea desbaterilor asupra creditelor pentru Tonking. Este probabil că dl de Jaurès va fi succesorul seu. Camera de comerț din Paris a protestat unanim contra evacuării Tonkingului și s'a pronunțat într'un mod foarte energic pentru ocuparea totală, de oare-ce interesele comerciale ale Francei reclamă aceasta.

Diarele republicane din județe, publică în fiecare zi proteste energice contra evacuării Tonkin-

gului, care sunt iscălite de consilieri comunali, camere comerciale, societăți și până și de autorități.

Războiul dintre sârbi și bulgari.

Sorocul de 24 de oare, pe care l-a pus principele Bulgariei, ca să se facă din partea sârbilor propuneri nou de pace, a trecut. Cu toate acestea nu mai este teama așa mare, că ostilitățile se vor începe de nou, de oarece Bulgaria a declarat, că în cas de ar fi silită să refuze de nou propunerile Sârbiei, ea se va adresa către marile puteri, — ear Sârbia nu va începe ofensiva cu nici un preț, din respect către voința espresă a puterilor.

Toate sunt dar semne, că situația s'a întors cu ceva mai în spre bine.

De altă parte se vede din avertismentul ce l'a dat guvernul rusesc țariului „Rus“ al lui Acsakov și din refuzarea, ce a primit-o generalul Dur-novo pentru ținuta lor anti-austriacă, — că regimul Rusiei nu este învoit cu declamările panslaviste în protiva Austro-Ungariei, cari pe lângă iritația produsă în populațiunea rusească, — conturbă pacinica conlucrare a celor trei puteri mari.

Eată câte-va sciri telegrafice dintre cele mai nou venite:

6 Decembre.

Sofia. — Astăzi va veni din nou la Piroto colonelul Milanovatz; contrapropunerile bulgare sunt menținute; probabilitate de armistițiu până la 1 Ianuarie.

7 Decembre.

Sofia. — Guvernul princiar a adresat marilor puteri o circulară prin care arată insistența Sârbilor de a li se primi propunerile lor pentru încheierea armistițiului, respingând contrapropunerile bulgare; se crede că în interesul păcii puterile vor consilia pe sârbi să ajungă la o înțelegere. Godban, înlocuitorul lui Nihad a sosit.

Sofia. — Guvernul princiar a adresat agențiilor diplomatice o circulară, în care se spune, că propunerile Sârbiei neavând alt scop de cât a trăgăni într'un mod nehotărît cesțiunea de armistițiu, păstrând tăcerea în ceea ce privește încheierea unei păci definitive, guvernul bulgar insistă mai mult ca tot deauna spre a obține din partea Sârbiei aderarea la contrapropunerile făcute de densus.

El a mai spus, că întrevederea celor doi delegați sârbi și bulgari, însărcinați ca să trateze despre armistițiu va avea în curând rezultat un armistițiu.

Cât despre restabilirea păcii între cele două țeri, guvernul princiar va proba în modul cel mai evident, că este totdeauna însuflețit de acelaș spirit de împăciuire și speră că puterile vor ținea cont de victoriile purtate de către armata principatului, precum și de sacrificiile făcute de poporul bulgar, pentru a menține ordinea și liniștea în Rumelia, a respinge pe năvălitori și a păzi integritatea imperiului otoman, compromișă într'un moment.

8 Decembre.

Petersburg. — Crucea roșie a Rusiei a pus în mișcare pentru Bulgaria o însemnată coloană sanitară, în capul căreia se află Dr. Ignatieff.

Calafat. — Parte din armata sârbă de lângă Vidin s'a retras îndepărtându-se spre Lom Palanca; se țice că le-au sosit încă câteva tunuri de asediū.

Constantinopol. — Se țice că poarta a trimis la Sofia un delegat special, care împreună cu principele Alecsandru să stipuleze asupra condițiilor de pace cu Sârbia.

Filipopol. — Consulii Austriei, Germaniei, Italiei și Rusiei, împreună cu delegații otomani, au adresat un prescript verbal, în care se enumeră motivele și se justifică cauzele, pentru care sub-comisarii nu au putut usa de puterile, cu care au fost investiți.

Paris. — Austria și Rusia au intrat în negocieri spre a ficsa condițiunile și durata armistițiului ce trebuie să impus părților beligerante.

Constantinopol. — Turcia esită de a întreveni milităresce în Rumelia.

Sofia. — Guvernul princiar a respuns Sârbiei, că propunerile făcute de dënșă, neoferind nici o siguranță, el va susține contra-propunerile, pe cari le-a formulat mai înainte și, dacă nu va obține răspunsul în 24 de oare, va raporta marilor puteri, după stăruința căroră armata bulgară a suspendat ostilitățile.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Reuniunea economică a comitatului Brașov. — Secțiunea albinăritului. — Adăparea albinelor. — Coșnițe raționale.

Brașov, 24 Novembre v. 1885. Dle Redactor! Esistă de vr'o doi ani aici o reuniune economică numită „Reuniunea economică a comitatului Brașovului.“ Această reuniune are de țintă îmbunătățirea stării tuturor productelor economice, câte se pot cultiva în această regiune; secțiuni speciale are: albinăritul, pomăritul și cultura vitelor.

Secțiunea albinăritului și-a ținut ședința sa ordinară lunară în vinerea trecută (22 st. n.). Aici s'au pertractat mai multe obiecte, dintre cari cele mai însemnate sunt următoarele.

S'a cetit o disertațiune despre adăparea albinelor prin dl G. Horvat, conducătorul acestei secțiuni. Principiile acestei disertațiuni sunt rezultatul multor experimente ale unor bărbați, cari se ocupă exclusiv cu cultura albinelor. Viața albinelor în vechime era pentru om o enigmă nedescifrabilă și omul era un sclav orb al albinei, astăzi însă i-a succedat omului a străbate cu agerimea scrutarilor sale până în cele mai însemnate secrete ale aceleia, făcându-o acuma pe ea sclava sa.

Adăpatul albinelor este unul din rezultatele mai nouă ale scrutarilor omenesci. O sticlă cam ca cele ce obicinuesc a folosi militarii, umplută cu apă, în gura ei pus un burete (sponghe), apoi legată cu o pânză și pusă cu gura în jos într'o gură făcută anume spre scopul acesta d'asupra despărțământului, în care petrec albinele, aceasta constituie mijlocul de adăpat al albinelor. La această descriere ar mai fi de adăogat niște amănunte, cari din îngustimea locului le omit. — Secțiunea albinăritului a reuniunii sus amintite a decis procurarea aparatelor trebuincioase pentru adăparea albinelor și în primăvara anulii viitoriu va introduce de sigur acest mijloc indispensabil.

Secțiunea și-a statorit programul desbaterilor pentru fie-care ședință ordinară lunară, care program va fi comunicat la timpul seu. Obiectele de pertractat s'au ficsat în program astfel, ca ori-ce lucrare, trebuincioasă la manipularea cu stupii, să

Se făcea noapte; pădurea era deasă, plină de arbori, părăsită; trebuia să înainteze aproape târându-me.

Cei trei arabi me urmau; în urma celor trei arabi veneau oamenii din corturi.

Făcurăm patruzeci sau cincideci de pași cu multă greutate și trecând mai un cuart de oară făcându-le.

Peste un pătrariu de oară noaptea veni; la cincideci de pași perdurăm urma.

O poiană se găsea la doisprezece pași departe de noi. Căștigaram poiana pentru a ne recunoasce.

Pe când eram risipiți prin poiană, căutând a afla vre-un semn al urmei perdue, fie din întemplantare, sau din nebăgare de seamă, o pușcă se slobođi.

În acel moment se auđi un muget teribil și leul apărū în mijlocul nostru; ca și când ar fi cășut din ceriu.

Esistă un moment de spaimă, nedecis. Toate puscile se descărcară afară de a mea și fū o minune, că nu ne-am ucis unii pe alții.

Se înțelege că nici un glonț nu atinse pe leu. Cât pentru mine eată me sosit într'un nor de fum și foc.

Toți arabii erau pe lângă mine, afară de Amar Ben-Sarah.

Apoi deodată auđii la cincisprezece pași de cealaltă parte a poienei un strigăt teribil de moarte.

Me aruncai înspre partea strigătului cu toată întuneceala serei devenită și mai deasă încă prin fumul pușcilor noastre.

Întuneceala era atât de mare, fumul atât de des, încât nu putui vedea nici pe leu, nici pe om, decât ajungând lângă ei.

Omul și leul înfățișau o grupă fără formă, dar teribilă.

Omul era culcat sub leu, care îi spinteca coapsa piciorului cu ghiarele dindărpt; capul întreg al omului se afla în gura leului.

Devenii orb, picioarele îmi tremurau; eram aproape să cad.

Acest moment de slăbiciune fū de o scurtă durată.

Leul simți glonțul carabinei mele și îmi aruncă o privire amenințătoare.

Să fi tras în capul leului sau în umăr?

Trăgând în cap puteam să ucid omul.

Trăsei în umăr.

Totul se petrecū în mai puțin de o secundă.

Totul dispărū în foc și în fum.

Așteptai.

Nu voi încerca să ve mai spun ce se petrecū în mine în această secundă de așteptare.

În fine putui distinge.

Leul lăsase omul.

Omul cășuse ca o peatră. Nu știu era mort sau viu? Destul că era imposibil de a afla.

Leul era răzimat de partea cealaltă a arborelui de care era omul; era evident că arborele care avea grosimea piciorului meu îl susținea singur.

Arborele se clătină încet, făcū un șgomot oarecare, se rupse și leul cășū spre partea omului la pământ.

Slobođii o a doua lovitură, capsula nu eși.

Ce s'ar fi întemplantat cu mine dacă aceasta a doua capsulă ar fi fost cea dântăi?

Din fericire leul era mort.

Noi ne grăbirăm a merge la om, era leșinat dar atingându-i mâna, își recăpătă simțirile.

— Scăpați-me, striga el, scăpați-me!

Îi strigarăm, că leul este mort, nu mai auđia. Arabii țic că ori-ce om care a respirat mirosul leului, devine nebun.

Amar Ben-Sarah era nebun.

Începui a esamina ranele pe cât putui la lumina unui mănunchiu de găteje, pe care ne grăbirăm de ale aprinde.

vină la ordinea dăii în ședință cu câtva timp mai înainte de terminul executării ei în realitate, ca atunci să aibă fie-care cunoștință deplină despre activitatea sa în stupină. Materialul de dezbătut în ședința din Ianuarie 1886 se va concentra asupra temei „locuința albinelor.” Pentru promovarea mai înlesnitoare a scopurilor reuniunii s'a hotărât a se face un deposit de totfelul de produse economice, eșite din lucrările membrilor acestei reuniuni. Produsele se vor vinde printr'un manipulant, pus anume spre acest scop, ear prețurile vor fi date producătorilor pe lângă detragerea procentelor de manipulațiune. Toate produsele vor fi provădute cu marca producătorului, care e responsabil pentru veritabilitatea soiului predat; de aceea va fi o solidă garanție, cumcă produsele vor fi de bună calitate. A priori s'a hotărât, că prețurile, cu cari vor fi vândute toate produsele, nu vor fi mai scumpe ca prețurile pieței; aceasta este una dintre cele mai neapărate condițiuni, dacă e vorba să-i fie asigurat viitorul unei întreprinderi ca aceasta. Produsele puse în negoț vor fi: produsele culturii albinelor, apoi lapte, poame, legumi și altele.

În institutul corecțional (temnița) de aici se fac coșnițe de albine după modelul cel mai nou și mai practic pe un preț numai de 1 fl. 50 cr. (pe când la măsari costă 4—5 fl.) Inspectorul numitului institut dl Benjamin David aduce la cunoștința secțiunii, cumcă institutul nu dispune de mijloace de a putea pregăti coșnițe din abundență și a le păstra apoi în magazin pentru de a le vinde când are cineva trebuință de ele; ci se dispune facerea lor numai la comandă; de aceea ar fi de dorit a-și comanda fie-care apicultor un număr anumit de coșnițe încă de acum, din eamnă, ear nu colo în vară, când are omul lipsă de ele la roit, de oarece atunci nu se pot face în timp așa scurt și întemplantându-se se nu poată fi gata coșnița până la eșirea roiului, se poate întempla prea ușor, ca ori să se peardă roiul, ori să fie luat în alte coșnițe neraționale. E vorba să se comandeze numai coșnițele, ear de luat le poate lua ori cine, când îi va plăcea. Coșnițele confecționate de robii numitului institut sunt cu atât mai de recomandate, căci reuniunea a adoptat acest sistem de coșnițe ca cele mai practice și tot odată și cele mai eține.

Pe lângă acestea s'a hotărât, ca ședințele ordinare lunare ale acestei secțiunii, să se țină și pe viitoriu ca și în trecut în cea dântăi Vineri din fiecare lună, dar nu nu la 1 oară d. am., ci la 10 oare înainte de ameați într'una din încăperile ospetării „La cocoșul alb” din ulița căldărarilor. La ședințele aceste ori-cine poate lua parte.

Mărți (26 l. c. v.) la 4 oare d. am. se va ținea în casa sfatului ședința secțiunii pomologice, la care încă poate participa fiecare. La timpul seu voi comunica în resumat și debaterile ședinței acestei secțiuni. G.

Ședința publică

a societății de lectură „Andrei Șaguna.”

Elevii institutului nostru teologic-pedagogic au o societate de lectură, numită după marel ei patron „Andrei Șaguna.”

Menirea acestei societăți e de a ocupa în timpul liber pe membrii sei cu lucruri folositoare chie-mării lor, de ale completa cunoștințele, pe cari le pot câștiga în oarele de prelegeri, — și de a-i perfecționa în tot ceea ce grecul numește *καλὸς ἔργον*. —

Și în fiecare an această societate aranjează în presara Sf. Andrei câte o ședință publică în memoria marelui și neuitatului arhipăstoriu Andrei bar. de Șaguna.

Rănitul avea coastele și pântecul într'un mod teribil schingiuite; piciorul era pătruns de patru dinți, crierii purtau încă semnul cronțanității dinților. — Nu mi mai luai osteneală de a-i împreuna falcile.

Era evident că pentru noi era un om pierdut. Il culcarăm pe un pat făcut din puștile noastre și îl transportarăm.

Trei zile după aceea părăsii țeara; agonia lui dura încă, dar nu se mai spera nimic.

Arabii cred cu toate aceste, că omul rănit prin un leu nu se mai vindecă de rană nici odată.

O scrisoare a capului lor me informă opt zile după aceea, că Amar Ben-Sarah murise . . .

Astfel fu narațiunea lui Gerard, afară de ce mi-a putut scăpa de sub condei; căci me tem că nu am comunicat cetitorului profunda impresiune ce o lăsă asupra noastră cuvântul celebrului ucigătoriu de lei.

Am asistat și în ăst an cu multă plăcere și viu interes la ședința publică de a seară a acestei societăți; și interesul nostru n'a fost zadarnic, — căci mulțamiți ne-am întors acasă.

Ședința s'a început la 7 oare punct, fiind deschisă de dl director și profesor seminarial I. Hannia, printr'o scurtă, dar acomodată agrăire, adresată publicului present, în care a schițat importanța sərbătoarei ce se aranjează în memoria neuitatului Andreiu, pentru noi toți și pentru elevii institutului Andreian în special.

Programa și acum ca și totdeauna a constat din cântări, disertații și declamațiuni.

Cântările sub măiastra conducere a dlui diriginte G. Dima au plăcut mult publicului și punctul al 6. din programa în urma nencetărilor aplauze a trebuit repetat.

Dl George Pop are o voce de tenor bună și foarte simpatică, pe care ați au avut ocaziune a o aude mai ăntăi cei mai mulți din publicul present. Piesa melodioasă a fost cântată cu o nuanțare fină, deși se părea că cu prea puțină siguranță.

„Cuvântul ocașional” este un punct obicinuit, care nu poate să lipsească din programa ședinței publice; și tocmai prin împregiurarea aceasta, precum și prin aceea că îi este „quasi” prescris cercul, în care trebuie să se misce, fiind destinată de a ne reimprospăta memoria marelui arhipăstoriu, — este cea mai grea și mai nemulțamitoare poziția aceluia, care e însărcinat de a umple acest punct al programului. Această poziție grea și nemulțamitoare a avut-o în anul acesta dl Nicolau Clonța. De astădată s'a luat în privire activitatea marelui arhipăstoriu pe terenul financiar și vorbitoriu a fost aplaudat.

Domnul Emilian Popescu a cetit o lucrare despre schimbările ce s'au produs în privința religioasă, morală și socială prin ivirea creștinismului, — o disertație pe cât de serioasă, pe atât de bine lucrată, — și ca concepțiune și ca stil și ca limbă. Rămâne numai de a se sci, că oare n'ar fi mai consult — cât pentru ședințele publice — a se croi operatele literare mai scurte și mai apropiate de gustul majorității publicului ascultătoriu?!

Punctele cele mai plăcute și mai mulțamitoare sunt după cântări totdeauna declamațiile.

Producțiunile de acest soi au fost reprezentate prin două puncte: „Grui Sânger” și „Șurugiul”, ambele de V. Alecsandri, declamate de dl Nicolau Terhetea. Ele au reușit după cum ne-am și așteptat, foarte bine. Dl Terhetea declamează bine, scie pătrunde în măduva temei sale, pe care înțelegându-o bine, o predă din inimă și cu sentiment, modulând voce, repeșime, ton, tărie, — toate după împregiurări.

La închieierea ședinței Escelenția Sa Dl arhipiscop și metropolit și-a exprimat în călduroase cuvinte mulțamirea sa față de mersul de dezvoltare al societății și de reușita acestei ședințe publice în special.

După ce în numele elevilor mulțami în scurte cuvinte dl director I. Hannia, — ne-am îndepăr-cu toții, cu îndestulirea omului, care scie că ceea ce a făcut, bine a făcut.

Varietăți.

* (Convocare). Despărțământul al III al reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul al X-lea și va ținea adunarea sa generală ordinară în ziua de 30 Noembrie a. c. st. v. în localul scoalei gr. or. din opidul Codlea.

La această adunare sunt invitați a lua parte toți P. T. membri ordinari, fondatori și ajutători ai acestui despărțământ.

Agendele:

I. La 9 oare a. m. parastas în memoria Marelui și fericitului Arhipiscop și Metropolit Andrei Bar. de Șaguna, după care va urma invocarea Sântului Duch.

II. La 10 oare deschiderea ședinței.

III. Desbatere asupra temei: „Disciplina în scoală, în special mijloacele pozitive de a o susține.”

IV. Discurs despre viața și faptele fericitului Arhipiscop și Metropolit Andrei.

V. Cestiunea încasării tacselor dela membri.

VI. Propuneri eventuale.

Din ședința Comitetului tractual ținută la Zernesci în 13 Noembrie 1885.

Vartolomeu Bude,
președinte.

Nicolau Pană,
notariu.

* (Societatea Petru Maior.) Comitetul societății de lectură „Petru Maior” a junimei române din Budapesta, în ședința sa din 15 Noembrie s'a constituit în modul următoriu:

Președinte: Dr. Corneliu Diaconovich. Vice-preș: Drnd în med. Emiliu cav. de Pușcariu. Secretar: Șerban de Voila. Cassariu: Șandor de Vist Controlor: Georgiu Pop. Notari: Petru Corneanu și Antonius

Catul. Bibliotecariu: Ilie Precupaș, toți studenți în drept.

* (D. C. Rosetti), fratele princesei Elena Buza și al dlui Th. Rosetti, a murit subit la Dresda, în noaptea de Sâmbătă spre Duminecă.

D. C. Rosetti locuia cu familia alături de Dresda, într'unul din numeroasele orașele, care încungiură capitala Saxoniei.

* (Necrolog.) În nrul nostru trecut am amintit pe scurt despre decedarea regretatului G. Alecsandrescu. Ați primim din România următoriu necrolog:

Încă o stea de pe ceriul puțin împodobit cu luceferi al literaturii române.

Grigore Alecsandrescu,

poetul suav, fabulistul ilustru, a încetat din viață în seara de 25 Noiembre, în vârstă de 75 de ani.

El s'a născut în Târgoviște prin vremile binecuvântate, când antica și glorioasă capitală a Domniei române era leagănușul unor talente și genii, ca Ioan Heliade Rădulescu, ca Ioan Văcărescu, ca Vasile Cârlova, eară nu ca în vremile de decadentă de ați, când aceeași Târgoviște o vedem represintată prin Manolesci, Corbesci, Comăneni, Guliițefendi și tot soiul de poame seci.

Adăpat în scoala naționalistă a nemuritoriului Lazăr și a discipulului seu Heliade, Grigore Alecsandrescu s'a consacrat muselor. În specie, satira și fabula fiindu-i mai predilectă, de câte-ori el nu și-a înfipt acele veninoase în carnea viuă a vițului!

„Boul și vițelul” și „Dulăul și cățelul” în numeroase colecțiuni de fabule, unele mai frumoase decât altele, sunt monumente de literatură și de satiră, proprie pentru toate vremurile și pentru toate societățile.

Grigore Alecsandrescu a ocupat și funcțiuni superioare în Stat, prin cari nu puține urme de îmbunătățiri a lăsat. Între altele, ca membru al Eforiei spitalelor civile, a făcut să sporească veniturile spitalelor în modul cel mai simțitoriu, suprimând sinecurile și chieluiețile lucsoase; eară ca membru în Comisiunea centrală dela Focșani, fu cel dântăi care susținu proiectele de legi democratice, și care votă definitivă unire a țerilor surori.

El a fost o singură și ministru, atunci când capriciul lui Alecsandru Ioan I. îi confiă portofoliul finanțelor. Chie-mat însă a presta jurământul, el refusă, dîcînd:

— Se vede, Măria-Ta, că n'a mai rămas nici o liră în tesaur, ca să recurgi la lyra unui poet pentru ministeriul finanțelor.

Moartea lui Grigore Alecsandrescu este un do-liu național, și atât mai dureros, cu cât golul lăsat prin pierderea lui, nu se poate umple, din nefericire, prin timpii de materialism ce trecem.

Fie-i țerînă ușoară și sufletul lui cu al dreptilor.

* (Arderea teatrului german în Moscua.) La 7 Decembre înainte de reprezentațiune a ars o parte a teatrului german „Paradis,” din Moscua. Afară de scenă și foier, totul e prefăcut în cenușe.

În privința incendiului „Correspondenz Bureau” din Viena publică următoarele amănunte:

Sala privitorilor a ars cu desevășire. Scena și foerul au rămas intacte. O parte din decorațiuni și costume au fost scăpate, dar au suferit mari stricăciuni. N'a fost nici o victimă.

Teatrul german din Moscua în timp de trei ani de când există acum pentru a doua oară a fost prada flacărilor.

Teatrul s'a deschis la 1 Octombre 1882 într'un apartament al unui Bazar așa numit „Pasagiul Solownikow,” sub direcțiunea artistului rus George Paradies.

În seara de 19 Octombre 1883 a izbucnit un incendiu în Bazar, care în parte a nimicit cu totul teatrul, precum și edificiuul bazarului. Focul se dîce că ar fi izbucnit din cauză că adesea persoane străine de teatru mergeau cu țigarete aprinse pe scenă, printre culise și printre garderobe. Directorul Paradies suferi atunci pagube foarte însemnate. El însă la 14 Septembrie 1884, a deschis din nou teatrul într'un edificiu de pe Karretny-Rjad, care a ars alaltăieri. Edificiuul era atât de spațios încât încăpeau preste 900 persoane.

* (Un furt mare de bijuterii pe Graben la Viena). În noaptea de 7 Decembre prăvălia de bijuterii a dlui Granichstädten, de pe Graben, Nr. 29, a fost spartă și jefuită, fără ca pazitoriu de noapte să fi băgat de seamă. Furtul trece peste un sfert de milion de fiorini. Numai dimineața la 8 oare, când prăvălia trebuia să fie deschisă s'a băgat de seamă furtul comis. Un servitoriu, căruia i incredințase stăpănușul chieile ca să deschidă localul, îndată ce deschise ușa, observă marea neorânduială ce era în prăvălie. Ambele casse de fer erau sparte

și pe jos erau mai mult de 150 cutii goale, fiind scoase din ele prețioasele. Pe masa de scris s'au găsit mai multe instrumente de spargere, precum sfredele de fer, ciocane, topoare și altele.

Numai un dulap cu geamuri, în care se păstrau nenumărate obiecte de argint a rămas intact, deși acest dulap cu ușurință ar fi putut fi deschis, dar se vede că hoții își îndreptaseră privirea numai asupra giuvaerelor prețioase, pe cari cu înlesnire le-au putut băga prin pozunare. Hoții îndată ce au intrat în comptoar, au spart casa principală de fer, pe care au prefăcut-o în bucăți și într'nsa găsind cheia dela a doaua casă, au răpit toate giuvaerele, precum petre scumpe, brățare, inele, colieuri, mărgăritare și altele.

Se presupune că instrumentele de spargere ar fi de proveniență engleză și că hoții ar fi tot aceeași cari, acum câte-va săptămâni, s'au încercat să spargă casa de fer din comptoarul dlui Singer. Se dice că hoții aparțin acelei secte de spărgători internaționali, cari în limbajul lor, se numesc *exporteure*. Neapărat fiindcă ei nu vor putea de loc să vîndă în Austro-Ungaria giuvaerile furate, ei de bună seamă imediat după comiterea faptului au fugit în străinătate.

Poliția a luat întinse măsuri și a telegrafiat în toate părțile pentru prinderea lor. Ea pregătesce

asemenea un tablou amănunțit de toate bijuteriile, pe care 'l va aduce la cunoștința publică.

Până acuma s'au stabilit următoarele specificațiuni: colieuri de mărgăritare în valoare de 2360 fl. un colieu cu 6 șire de mărgăritare în valoare de 4500 fl.; 9 brățare cu briliante, în valoare de 500 fl.; o brățare safir, împodobită cu briliante 850 fl.; un coșuleț de flori, decorat cu briliante, 900 fl.; un ochiu de pisică indiană în valoare de 1200 fl.; o părechie de butoni de briliante în valoare de 2200 fl.; o altă părechie tot cu briliante 7700 fl.; compunerea tabloului urmează,

Cel mai prețios dintre obiectele furate est un lanț de mărgăritare în valoare de 9000 fl.

* A apărut Călimdariusul „Academiei ortodoxe pentru muzica, literatura și retorica bisericească,” în Cernăuți cu un material foarte bogat și variat. Prețul 60 cr.

Felicităm pre tinera corporațiune, pentru acest dăntăi semn mai vedit de viață al ei.

Posta redacțiunii.

Dlul „Emiliul lui Pestalozzi”: În tonul acela nu se poate vorbi pe cale jurnalistică. Și de altfel cestiunea cu certurile DV. e de un interes cu totul local, — pe care a o da publicității, nu are nici un înțeles.

(**Lupta pentru existență.**) Vorba aceasta aripată a lui Darwin este foarte mult întrebuițată, așa a fost și cu cunoscutele pilule de Svițera ale apotecarului Brandt. La început combătute și suspicinate, ear mai târziu recomandate cu înțepire de cei mai renumiți medici din Europa, s'au lăsat ași ele, ca nici un alt mijloc de cură, ceea ce trebuie să se atribuie efectului lor nevinovat, plăcut și sigur în toate casurile conturbării mistuirei și a procesului nutriției. O scătuță, care ține mai multe săptămâni costă 70 de cr. și purtând o etichetă de cruce albă pe câmp roșu cu iscălitura lui R. Brandt, — se poate căpăta în orice apotecă.

Morburi de tot soiul, și mai cu samă: **boale de nervi, epilepsia, durerile de stomac, zoruțul nervos în urechi, înțepăturile în urechi și asurzirea, durerea de cap, migrena, gălbinaura și paralisarea** se vindecă prin metoda noastră rațională sigură și renumită în lumea întreagă. — La **bolnavi de plămână și de asthmă** am ajuns după o cură de 4 săptămâni la cele mai minunate rezultate. Rugăm să ni se trimită o descriere amănunțită a morbului cu marcă postală de retur, — fără genă și confidențial.

Clinica privată „Freisal” în Salzburg (Austria)

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Decembrie n. 1885.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	96.90	97.80
Renta de aur ung. de 4%	5.98	5.96
Galbin	9.98	9.98
Napoleon	61.80	61.75
100 marce nemțești	125.60	125.60
London pe (poliță de trei luni)		

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[1210] 2

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1886.

Anul al treizeci și cincilea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindend și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Împărăteasa Endocesia. — **Notițe pentru preoți.** — **Sfaturi bătărănesci.** —

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea tîrgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiiu.

Nr. 722.

[1211] 2-3

EDICT.

Ioan Cărată, gr. or. din Topârcea, protopresbiteratul Seliștei, carele din anul 1865 a părăsit cu necredința pre legiuita sa soție Maria n. Lăpădat gr. or. tot din Topârcea, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceea sta ca în termin de **trei luni** dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea subscrisului, căci la din contră procesul divorțial intențat de soția sa, se va pertracta și în absența lui.

Seliște, 25 Novembre 1885.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Putere
bărbătească
slăbită și perdută

Impotență.

Ajutoriu sigur! Cu ajutorul dușului de carbon pentru genitalii se poate cura or. cine fără nici o urmă neplăcută, sigur și pentru totdeauna de multe ori numai în decurs de 2 zile, chiar și dacă impotența s'ar părea incurabilă și la ori-ce vîrstă. — Atestate dela cei mai renumiți profesori și scrieri medicale de specialitate, cele mai călduroase recomandări m. dicale și mii de adrese de mulțămire din partea a multora vîndeați cu totul, sfătuiesc în modul cel mai neinteresat pe fie-care pacient, ca să și procure dușul de carbon, care garantează cele mai durabile succese.

Complet, împreună cu îndrumarea pentru întrebuițare și părerea medică, 5 fl 80 cr. Expediția postală discretă nu permite nimeni să observe ce cuprinde și de unde vine pachetul

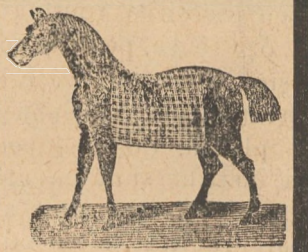
Dușul de carbon c. r. privilegiat este de a se comanda la: Dr. Carl Altmann, Viena, VI. Gumpendorferstrasse 95. [1205] 3

Anunț!

Prin intervenția plenipotențiatului ces. reg. al Austro-Ungariei în Belgrad, s'a împedecat deocamdată războiul dintre sârbi și bulgari; și astfel me simt necesitat a vinde marele meu magazin de

Învălițoare pentru cai,

îngrămădite în marele meu deposit cu scop de a afla un debușeu în război, cari sunt în lungime de 185 cm., ear în lățime de 115 cm., țesute des, dintr'o stofă de lână foarte groasă, fiind astfel acomodate și pentru cuverte de pat; — trebuie să le vînd cu ori-ce preț și espedez:

O bucată cu 1 fl. 55 cr. pe lângă rambursă.

Învălițoare pentru birje cu fundamentul galben deschis și borduri negre și roșii, lungi de 180 cm., și late de 115, o bucată cu fl. 2.50, pân' ce nu mi se va găta provisiunea.

Cele ce nu convin se reprimese fără nici o rezervă. A se adresa la

**Orient-Export-Bureau
Viena, Favoriten.**

Atestat! Cătră onoratul: Orient-Export-Bureau!

Trimiteți ne îndată încă 36 de bucăți din învălițoarele trimise, pe lângă rambursă de tren. Pusza Zichidorf, Societatea economică olandesă.

Telegramă! Orient-Export-Bureau! Trimiteți mi îndată încă 14 bucăți din învălițoarele trimise. Conte Apönyi, Nagy Apönyi. [1212] 1-3

Cel mai frumos present de crăciun!

Pentru P. T. Doamne!

În urma unei întâmplări extraordinar de favorabile, 'mi-a succés să cumpăr întreaga provisiune a unei dintre cele mai de frunte fabrice vieneze de postavuri cu prețul de jumătate al prețului de producțiune, — și de aceea vînd — câtă vreme 'mi va ținea provisiunea

10,000 bucate de minunate, elegante și foarte moderne

Mantaue de eamnă de învăliț

cu următoarele prețuri, aproape de necredut de ieftine:

1. Mantaue de învăliț, mărime de mijloc, cu fl. 1.20.

2. Mantaue numite Prima, mari, cu fl. 1.80, [1206] 2

3. Calitatea cea mai fină, de tot mari cu fl. 2.50,

colorile cele mai minunate și în cel mai frumos amestec de colorii precum Bordeaux, granat, gendarme, alb, sur, drapp, scoțian, turcesc, roșu, cafeniu, negru, vînat, etc. etc. în 60 dintre cele mai fine fasoane. e

Aceste mantaue de învăliț pentru dame sunt cele mai egante și moderne pentru ori-ce damă, și se pot întrebuițua în casă, pe stradă, promenadă, la bal etc. și sunt de tot călduroase.

Să nu neglige nici o damă, de ași procura o astfel de manta frumoasă și fină, pentru un astfel de preț bagatel, prin care nici prețul producțiunii nu e plătit cu atât mai vîrtos, că ași mîne o să ni se gate provisiunea.

Cele ce nu vor conveni se schimbă fără nici o rezervă. La comande me rog să se însemne exact coloarea și mărimea. Se espedează pe lângă ramburse sau cassa. În calitatea aceasta fină se poate căpăta numai și numai la

I. Wiener Tücher-Exportgeschäft, WIEN, III, Mathäusgasse Nr. 5/s.ă

Minunile industriei! Frumoase! Calde! Elegante! Eftine! Impermeabile pentru frig și umezeală!

sunt
Jachetele mele de eamnă pentru bărbați

produse de prima fabrică de jachete din Viena, pe cari le vînd pentru prețul ne mai pomenit de eftin de

fl. 1.80.

Jachetele mele de eamnă pentru domni sunt cât se poate de călduroase și cele mai igienice îmbrăcăminte, căci ele țin corpul în căldură, îl apără de răceală, se lipese de ori-ce trup, sunt foarte practice și comode și produse prin frumșea și ieftinătatea lor o admirațiune generală.

12,000 de bucăți deja vîndute.

Tot omul, cine vrea să aibă o jachetă frumoasă, bună și caldă, să comande, de oare-ce comande le vin foarte des, și provisiunea ni se va găta în timpul cel mai scurt. Numai și numai la:

I. Wiener Commissions u. Exportgeschäft, Viena, III. Mathäusgasse 5/s.

La comande ajunge a se observa: mare, de mijloc sau mic. — Se espedează pe lângă rambursă sau cassa. [1207] 2

